

κτητῶν καὶ τῶν βιομηχάνων, διὰ τῆς προαχθείσης ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας, ἐγένοντο εὐποροὶ, καίτοι ἔξακολουθοῦντες στερούμενοι πάσης πραγματικῆς εἰς τὰ κοινὰ πράγματα μετοχῆς. Ἐκ δὲ τῆς δυσαρσεκείας ἧτις, φυσικῶ τῷ λόγῳ, ἐπεκράτησε διὰ τοῦτο παρ' αὐτοῖς, ὠφελούμενοι φιλόδοξοι καὶ φίλαρχοί τινες ἄνδρες ἐπεχείρησαν καὶ ἐπέτυχον πολλαχοῦ τὴν κατάλυσιν τοῦ προηγουμένου κράτους τῶν ὀλιγαρχιῶν καὶ τὴν ἀντὶ τούτων ἴδρυσιν πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον εἶχε μὲν πρόφασιν τὴν θεραπείαν τῶν εὐλόγων ἀξιώσεων τοῦ δήμου, πράγματι ὁμως ἀπέβη ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον μοναρχικόν. Ὡστε προέκυψαν οὕτω εἰς ὄλας σχεδὸν τὰς ἐμπορικὰς καὶ ναυτικὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, οἱ λεγόμενοι τύραννοι, ὧν ἀρχαιότατος λογίζεται ὑπὸ τε τοῦ Ἡροδότου καὶ τοῦ Ἀριστοτέλους, ὁ γνωστός ἤδη εἰς ἡμᾶς Φεῖδων. Ἐκ τῶν μοναρχῶν τούτων πολλοὶ βεβαίως ἐξώκειλαν εἰς κατάχρησιν, ἐνίοτε φοβεράν κατάχρησιν τῆς ἐξουσίας ἣν παρέλαβον· πολλοὶ ὁμως ὑπῆρξαν ἐπεικέστατοι, ἀλλ' ἅπαντες οὐδὲν ἦττον ὠνομάσθησαν τύραννοι, καὶ τὸ πολίτευμα αὐτῶν τυραννίς, κυρίως διότι κατέλυσαν τὰ πατροπαράδοτα πολιτεύματα καὶ κατέλαβον αὐτογνωμόνως τὴν ὑπερτάτην ἀρχήν. Ἐπειδὴ δὲ τινες τῶν πόλεων τῆς ἀργολικῆς χερσονήσου, μάλιστα ἡ Σικυῶν καὶ ἡ Κόρινθος, ἠὲδοκίμησαν παραδόξως περὶ τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν καὶ κατέστησαν πλουσιώταται, διὰ τοῦτο προέκυψαν ἐνταῦθα καὶ τύραννοι, ὀνομαστοὶ γενόμενοι ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἱστορίᾳ τῶν χρόνων τούτων.

Περὶ Σικυῶνος οὐδὲν γνωρίζομεν ἀφ' ἧς κατέλαβεν αὐτὴν ὁ Ἡρακλείδης Φάλκης ὁ Τημένου μέχρι τῆς ἐβδόμης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε, περὶ 676 πρὸ Χριστοῦ, προέκυψεν αὐτόθι τύραννος, εὐτελοῦς ὡς λέγεται καταγωγῆς, ὃν ἄλλοι μὲν ὀνομάζουσιν Ὀρθαγόραν, ἄλλοι δὲ Ἀνδρέαν καὶ ὅστις κατέλιπε τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν υἱὸν Μύρωνα, νικήσαντα ἀρματι εἰς Ὀλυμπίαν, κατὰ τὴν 33 ὀλυμπιάδα, 648 πρὸ Χριστοῦ. Κλεισθένης δὲ ὁ Ἀριστωνύμου τοῦ Μύρωνος, ὅστις ἤρξε μετὰ τὸ 600 καὶ τοῦ 560 πρὸ Χριστοῦ, διετέλεσεν ὁ ἐπιφανέστατος τῶν τυράννων τούτων καὶ κατέφερε μὲν πληγὴν καιρίαν εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Σικυῶνος ἡγεμονικὰς ἀξιώσεις τοῦ Ἄργου, ἐταπεινώσε δὲ δεινῶς τὴν τάξιν τῶν ὀλιγαρχικῶν. Τὸ Ἄργος, καὶ τοὶ γενόμενον πόλις δωρικῆ, διετήρησιν ὁμως τὴν πρὸς τοὺς ἥρωας τῆς μυθικῆς ἐποχῆς καὶ πρὸς τὰ κατορθώματα αὐτῶν εὐλάβειαν, διότι ἠθέλε νὰ κληρονομήσῃ τὸ ἡγεμονικὸν ἀξίωμα τὸ ὁποῖον ἐλέγετο ὅτι εἶχε κατὰ τοὺς ἡρωϊκούς χρόνους ἡ πόλις αὕτη. Εἰς τῶν ἡρώων τούτων ἦτο ὁ Ἀδραστος, βασιλεὺς τοῦ Ἄργου, ὅστις ἔγγονος ὦν καὶ διάδοχος τοῦ βασιλέως τῆς Σικυῶνος Πολύβου, ἐφημίζετο ὡς εἰς τῶν ἀτυχῶν ἀρχηγῶν τοῦ κατὰ Θηβῶν πολέμου (σελ. 20 καὶ ἐπ.), ἡ δὲ μνήμη αὐτοῦ ἐτιμᾶτο ἐξίσου καὶ ἐν Ἄργει καὶ ἐν Σικυῶνι καὶ ἐχρησίμευεν ὡς κοινός τις μετὰ τῶν δύο πόλεων δεσμός. Ὁ Κλεισθένης λοιπὸν ἔπαυσε τὰς πρότερον ἐν Σικυῶνι ἀποδιδόμενας εἰς τὸν Ἀργεῖον Ἀδραστον τιμὰς, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἀπηγόρευσε νὰ ἄδωνται αὐτόθι τὰ δμήρεια ἔπη, καθὼ ὑμνοῦντα τὸ Ἄργος καὶ τοὺς Ἀργεῖους. Πρὸς δὲ τούτοις ἐκαινοτόμησε τολμηρότατα καὶ περὶ τὰς πολιτικὰς τῆς Σικυῶνος διαρρέσεις. Ἐν Σικυῶνι ὑπῆρχον αἱ τρεῖς γνωσταὶ δωρικαὶ φυλαὶ, Ὑλλεῖς, Πάμφυλοι, Δυμᾶνες, αἱ περιλαμβάνουσαι τοὺς ὀλιγαρχικούς, καὶ ἄλλη τετάρτη, τῆς ὁποίας, συγκεκριμένης ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄστει οἰκούντων βιομηχάνων, ἀγνώστον εἶναι τὸ μέχρι τοῦ Κλεισθέ- νους ὄνομα. Οἱ προκάτοχοι αὐτοῦ τύραννοι περιορίσθησαν νὰ ἀναφέρωσι τὴν πραγματικὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τῶν τριῶν πρώτων φυλῶν καὶ νὰ στηριχθῶσιν ἐπὶ τῆς τετάρτης

Χρυσὸν νόμισμα Σικυωνίων

(Ἀπόλλων καὶ περιστέρας, κρατοῦσα διὰ τοῦ ράμφους ταινίαν, ἐντὸς στεφάνου)

